

Folketingets Beskæftigelsesudvalg

Sagsnr.
2015 - 1978

Doknr.
218360

Dato
16-04-2015

Folketingets Beskæftigelsesudvalg har d. 10. marts 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 199 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Andersen (V).

Spørgsmål nr. 199:

”Vil ministeren redegøre for, hvor meget den ene ægtefælle i et par på kontanthjælp over 30 år med to børn i hhv. vuggestue og børnehave skal have i lønindkomst om måneden, for at parret samlet set har en gevinst på hhv. 1.000 kr., 1.100 kr., 1.200 kr., 1.300 kr., 1.400 kr., 1.500 kr., 1.600 kr., 1.700 kr., 1.800 kr., 1.900 kr. og 2.000 kr. ved at tage arbejde, når der tages højde for skat, husleje, el, vand og varme med gældende regler, samt udgifter til transport?”

Endeligt svar:

Svaret på spørgsmålet afhænger i meget høj grad af, hvad der konkret forudsættes om niveauet for husleje mv. og udgifter til transport. Derudover vil svaret være afhængigt af, hvilken kommune kontanthjælpsparret bor i, som følge af variationerne i daginstitutionstakster og udskrivningsprocenter kommunerne imellem. Ved beregningerne er anvendt de gennemsnitlige institutionstakster og skattesatser. Det er endvidere lagt til grund, at den af ægtefællerne, der arbejder, arbejder på fuld tid, at transportudgifterne udgør 500 kr. pr. måned, og at der ikke er ret til befodringsfradrag.

Der er desuden taget udgangspunkt i 3 huslejeintervaller:

1. Op til ca. 4.500 kr. pr. måned (ekskl. forbrug)
2. Fra ca. 5.800 kr. op til omkring 7.000 kr. pr. måned (ekskl. forbrug)
3. Over ca. 7.000 kr. pr. måned (ekskl. forbrug)

Med en husleje i interval 1 kan familien ikke få boligstøtte, heller ikke når begge de voksne modtager kontanthjælp. Gevinsten ved, at den ene af parterne kommer i arbejde, påvirkes dermed ikke af en ændring i boligstøtten.

Hvis huslejen er i interval 2, vil familien opleve en reduktion i boligstøtten, hvis den ene ægtefælle kommer i beskæftigelse. Reduktionen vil almindeligvis være på ca. 700 kr. pr. måned, hvis timelønnen ikke er så høj, at kontanthjælpen aftrappes helt. Reduktionen er også normalt uafhængig af, hvor i intervallet huslejen ligger.

Hvis huslejen er forholdsvis høj, og/eller der er forholdsvis store udgifter til varme, vand og el, kan kontanthjælpsmodtagere få udbetalt et særligt tillæg til kontanthjælpen. Hvis de konkrete forhold gør, at parret har ret til et sådant tillæg, når begge parter er på kontanthjælp, vil det kunne få betydning for, hvor meget de samlede boligydelse ændres, hvis én af parterne kommer i beskæftigelse. Denne ændring afhænger af konkrete forhold, men typisk vil ændringen i de samlede ydelser være mindre end i situationen, hvor huslejen ligger i interval 2. Det skyldes til dels, at retten til særlig

støtte vil bortfalde for en person, der ikke har ret til kontanthjælp, som det kan ske, hvis én af parterne kommer i beskæftigelse.

I tabel 1 vises den timeløn, der er nødvendig for at sikre en indkomstfremgang af de nævnte størrelser for kontanthjælpspar af den nævnte type i en gennemsnitskommune, når der tages højde for friplads, transportudgifter og boligudgifter for de tre forskellige niveauer af boligudgifter.

Tabel 1. Nødvendig timeløn for at kontanthjælpspar opnår en given gevinst, hvis én af ægtefællerne kommer i arbejde.

Gevinst, hvis én af ægtefællerne kommer i arbejde (kr. pr. måned)	Husleje < ca. 4.500 kr. pr. måned	Husleje ca. 5.800 kr. – 7.000 kr. pr. måned	Husleje > ca. 7.000 kr. pr. måned
	Nødvendig timeløn (kr.)	Nødvendig timeløn (kr.)	Nødvendig timeløn (kr.)
1.000	<30	58	<30
1.100	<30	84	< 30
1.200	< 30	110	< 30
1.300	< 30	128	< 30
1.400	< 30	155	44
1.500	< 30	224	70
1.600	< 30	226	97
1.700	45	229	123
1.800	71	231	226
1.900	97	233	228
2.000	123	236	230

Anm.: Parret har 2 børn (i hhv. børnehave og vuggestue). Transportudgifter 500 kr. pr. måned, gennemsnitskommune, 2015. Ved et huslejeniveau i intervallet ca. 4.500- ca. 5.800 kr. vil den nødvendige timeløn som hovedregel ligge mellem beløbene anført i søjle 1 og søjle 2.

Kilde: Beregninger baseret på typeeksempler og gældende satser.

Ved et huslejeniveau på under ca. 4.500 kr. opnår parret en indkomstfremgang på ca. 1.600 kr. pr. måned allerede ved en timeløn på 30 kr. Skal de opnå en indkomstfremgang på 2.000 kr. pr. måned, skal timelønnen op på ca. 123 kr. Der skal en forholdsvis stor stigning i timelønnen til for at opnå en så relativt lidt højere indkomstfremgang, da en højere timeløn kun øger den disponible indkomst via beskæftigelsesfradraget. Det hænger sammen med, at timelønnen er så relativt lav, idet ægtefællens kontanthjælp i så fald bliver aftrappet kraftigere, jo højere timelønnen er.

Hvis huslejen er højere (men under ca. 5.800 kr.), således at parret vil have ret til boligstøtte (der reduceres eller falder helt bort ved overgangen til beskæftigelse), kræves højere timelønninger end i eksemplerne med interval 1. Det skyldes, at den beskæftigede – via en højere timeløn – i denne situation skal kunne indtjene et beløb, der også ”kompenserer for” reduktionen af boligstøtten.

Tabellens 2. søjle viser situationen, hvor parret også vil få boligstøtte, når den ene part er i beskæftigelse. Reduktionen af boligstøtten bliver her – som udgangspunkt – den maksimalt mulige i sådanne typeeksempler. For at opnå en gevinst på 1.500 kr. eller mere skal timelønnen være så høj, at ægtefællens kontanthjælp aftrappes helt, dvs. omkring 225 kr.

Den nødvendige timeløn vil være lavere, hvis boligudgifterne ligger i interval 3, jf. 3. søjle i tabellen, da reduktionen i boligstøtte i så fald vil være mindre, end hvis huslejen er på niveau 2. Forskellen i den nødvendige timeløn i forhold til situationen med en husleje på niveau 2 kan være meget stor, til dels fordi en højere timeløn kun øger gevinsten marginalt, jf. også gevinst-niveauerne i søjle 1 og søjle 2.

Resultaterne er som nævnt baseret på en række stiliserede antagelser og skal fortolkes i det lys.

Med venlig hilsen
Morten Østergaard